

סדר הלימוד ליום כח שבט [יום 146 בשנה]

רבי חזקיה פתח ואמר, (שיר א) עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו. הפסוק הזה נתבאר. אבל עד שהמלך במסבו – זה הקדוש ברוך הוא, כשנתן תורה לישראל ובא לסיני, וכמה מרכבות היו עמו, כלם מרכבות קדושות, וכל הקדשות העליונות של קדשת התורה כלם היו שם, ותורה נתנה בלהוטים של אש, והכל בצד האש, וכתובה באש לבנה על גבי אש שחרה, והאותיות היו פורחות ועולות באויר.

והאות הראשונה של התורה נחלקה לשבע מאות ושבעים וחמשה לכל צד, וכלם נראו באויר הרקיע באות ו', ו' לצד זה, ו' לצד זה. וכן לכל הצדדים.

ואלו הווין היו עומדים על עמודים, ואותם העמודים היו עומדים על נס, וכל הווים עליהם. משום שסוד התורה עומד על ו'. ואותן ווי"ם שהם סוד האמונה של התורה, כלם עומדים על עמודים, שהם סודות שיוצאים בהם נביאים, הסוד שלהם בכל צד. ועל אותם עמודים עומדים אותם הווי"ם.

ו' עליונה היא סוד הקול שנשמע, והוא הסוד שעומדת בו התורה, משום שתורה יוצאת מאותו קול פנימי, שנקרא קול גדול. והקול הגדול הזה הוא סוד התורה, ועל זה כתוב, (דברים ה) קול גדול ולא יסף.

בא וראה, הקול הגדול הזה הוא עקר הכל וסוד השם הקדוש העליון, ועל זה פרשה שאסור לאדם להקדים שלום לחברו טרם שיתפלל תפלתו, וסוד זה פרשהו, שכתוב (משלי כז) מברך רעהו בקול גדול בבקר השכם קללה תחשב לו. ואינו אסור, עד שמברך אותו בקול גדול, שהוא עקר השם הקדוש.

ולכן סוד התורה יוצא מאותו קול גדול, וזהו מלך. במסבו – זה מעמד הר סיני, ופרשה נרדי נתן ריחו – זו כנסת ישראל, משום שאמרו ישראל, (שמות כד) כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע. שהמלך – זהו המלך העליון, ופרשהו.

בא וראה, כשהביא הקדוש ברוך הוא מבול על העולם כדי להשחית הכל, אמר הקדוש ברוך הוא לנח: צריך אתה (להסתתר) להשמר

שלא תראה את עצמך לפני המשחית, שלא ישלט עליך, משום שלא היה מי שיגן עליי. כיון שנקרב הקרבן שהקריב נח, אז התבשם העולם, ולא התבסס כל כך עד שעמדו ישראל על הר סיני. כיון שעמדו ישראל על הר סיני, אז התבשם העולם, והמשחית לא נמצא בעולם.

ורצה הקדוש ברוך הוא באותו זמן להעביר את אותו משחית מהעולם, (וכאשר) רק שישראל סרחו באותו זמן לימים מועטים ועשו את העגל. ואז מה כתוב? (שם לג) ויתנצלו בני ישראל את עידיהם מהר חורב. ועידיהם היה סודות השם הקדוש שעטר אותם הקדוש ברוך הוא ונטל מהם, ואז שלט המשחית על העולם וחרו כמקדם, כמו באותו זמן ששלט בעולם, ועשה דין.

אמר רבי יוסי, בימי המבול מי נתן שם משחית? שהרי המים היו שנתגברו. בא וראה, אין לה דין בעולם, או כשמכה העולם בדין, שלא נמצא ביניהם אותו המשחית שהולך בתוך אותם הדינים שנעשים בעולם. אף כאן היה מבול, והמשחית היה הולך בתוך המבול, והוא נקרא כך. ולכן אמר הקדוש ברוך הוא לנח לטמן עצמו ולא תראה בעולם, והרי פרשוה.

בא וראה, אמר רבי אלעזר, ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה ווים לעמודים. למה ווים? אלא כמו מין ו'ו' היו, וראשם מצפה זהב. הם של כסף, וראשם מצפה זהב, משום שכל ו'ו' בא בצד הרחמים, וכלם היו יודעים למעלה בחשבון. ומשום שבאו מצד הרחמים היו נקראים ווים, וכל השאר תלויים בהם. ואין ו'ו' אלא זהב וכסף כאחד. ומשום כך כל אלו נקראו ווים של אותם עמודים. אילו עמודים? כמו שנאמר והעמודים שנים וגו'. משום שהרי אלה הם מחוץ לגוף, למטה היו עומדים.

אמר רבי יצחק, לא ידעתי אם זו עבודת קדש או חל, משום שכתוב ואת האלף. שהרי כתוב כאן האלף, וכתוב שם (שיר ח) האלף לה שלמה. מה להלן האלף חל - אף כאן האלף חל.

אמר לו, לא כך! שאם הוא היה חל, לא היו נעשים ממנו ווים. ועוד, שהרי שם כתוב האלף ולא יותר, וכאן כתוב האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים. האלף ששם הם חל, שכתוב האלף לה שלמה, וזהו חל, משום שכל חל אינו בצד הקדשה כלל. חל הוא מהצד האחר הטמא, ועל זה הבדלה בין קדש לחל, משום שצריכים

לְהַבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחַל. וְסוּד הַפְּתוּב כִּף הוּא – (ויקרא י) וּלְהַבְדִּיל בֵּין
הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחַל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהוֹר.

וְעַם כָּל זֶה, אֵף עַל גַּב שֶׁהַפְּרָדָה יֵשׁ לְקֹדֶשׁ מִן הַחַל, חֵלֶק אֶחָד יֵשׁ
לוֹ בְּקֹדֶשׁ מִצַּד הַשְּׂמָאל. זֶהוּ שֶׁפְּתוּב הָאֶלֶף לֶף שְׁלֵמָה, שֶׁהֵם
אֶלֶף יְמֵי הַחַל, וְהֵם יְמֵי הַגְּלוּת. כְּמוֹ שֵׁשׁ אֶלֶף יָמִים שֶׁל קֹדֶשׁ, כִּף
גַּם אֶלֶף יָמִים לְצַד הָאֲחֵר.

וְעַל זֶה הֵעִירוּ הַחֲבָרִים, שְׂאוֹתֵם יְמֵי הַגְּלוּת יִהְיוּ אֶלֶף שָׁנִים. וְעַל כֵּן,
יֵשׁ אֶלֶף וַיֵּשׁ אֶלֶף, וְאוֹתָן אֶלֶף שָׁנוֹת הַגְּלוּת, אֵף עַל גַּב שֶׁיִּשְׂרָאֵל
יִהְיוּ בַּגְּלוּת וַיִּתְמַשְׁכוּ יוֹתֵר – בְּאֶלֶף הַשָּׁנִים הַלְלוּ הֵם יִתְמַשְׁכוּ, שֶׁל
אוֹתָם אֶלֶף יָמִים שְׂאֵמְרָנוּ. וּמִשׁוּם כִּף פְּרֻשׁוֹהָ, כָּל שְׁלֵמָה שֵׁשׁ בְּשִׁיר
הַשִּׁירִים – קֹדֶשׁ, פָּרֻט לְזֶה שֶׁהוּא חַל. הָאֶלֶף שֶׁל כָּאֵן הוּא קֹדֶשׁ, וְכָל
מַעֲשֵׂיו קֹדֶשׁ, וְעַל זֶה עָשָׂה נוֹיִם לְעַמּוּדִים.

בֵּא וּרְאֵה, הֲרֵי אֵמְרָנוּ, כָּל ו' הוּא בְּסוּד הַרְחָמִים, וְכָל מְקוֹם שָׁבָא ו'
בְּשֵׁם הַקֹּדֶשׁ, הוּא רְחָמִים, כְּמוֹ (בראשית יט) וְה' הִמְטִיר עַל סֹדֶם.
(שם יג) וְה' אָמַר אֶל אַבְרָם. רְחָמִים וְדִין כְּאֶחָד. שְׁמָה שׁוֹנָה בְּמַבּוּל
שֶׁפְּתוּב אֱלֹהִים בְּכָל מְקוֹם? לְמָה לֹא כָתוּב וְה'? אֵלָּא שְׁנִינוּ, בְּכָל
מְקוֹם שֶׁפְּתוּב וְה' – הוּא וּבֵית דִּינּוֹ. אֱלֹהִים סֵתֵם – דִּין לְבָדוֹ.

אֵלָּא בְּסֹדוֹם נַעֲשֵׂה דִין, וְלֹא כְּדִי לְהַשְׁמִיד אֶת הָעוֹלָם, וּמִשׁוּם כִּף
הוּא הַתְּעָרֵב עִם דִּין. אֲבָל בְּמַבּוּל כָּל הָעוֹלָם הִשְׁמַד, וְכָל
אוֹתָם שְׁנַמְצָאוּ בְּעוֹלָם. וְאִם תֹּאמַר, שֶׁהֲרֵי נָח וְכָל מַה שֶׁעָמַד נִצְלוּ –
הֲרֵי נִסְתָּר מִהָעֵינַי הִיָּה, שְׁלֹא נִרְאָה, וְעַל כֵּן כָּל מַה שְׁנַמְצָא בְּעוֹלָם
הַשְׁמִיד אוֹתוֹ.

וְעַל זֶה וְה' – בְּגִלוּי, וְלֹא הַשְׁמִיד הַכֹּל. אֱלֹהִים – נִסְתָּר, וְצָרִיף
לְהַשְׁמִיר, שֶׁהֲרֵי מִשְׁמִיד הַכֹּל. וְלִכֵּן אֱלֹהִים לְבָדוֹ הִיָּה, וְסוּד זֶה
– (תהלים כט) ה' לְמַבּוּל יָשָׁב. מַה זֶה יָשָׁב? אֵלְמָלָא מְקַרָּא פְּתוּב, לֹא
יְכוּלִים לוֹמַר. יָשָׁב – יָשָׁב לְבָדוֹ, שְׁלֹא כָּא עִם דִּין. פְּתוּב כָּאֵן יָשָׁב,
וְכָתוּב שֵׁם (ויקרא יג) בְּדָד יָשָׁב, לְבָדוֹ.

וְסוּד לְמִדְנּוֹ, הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא נִסְתָּר וְגִלוּי. גִּלוּי הוּא בֵּית דִּין
שְׁלֵמָטָה. נִסְתָּר הוּא הַמְּקוֹם שֶׁכָּל הַבְּרָכוֹת יוֹצְאוֹת מִשָּׁם.
מִשׁוּם כִּף, כָּל דְּבָרֵי אָדָם שֶׁהֵם בְּנִסְתָּר, הַבְּרָכוֹת שׁוֹרוֹת עָלָיו. וְכָל
אוֹתָם שֶׁבְּגִלוּי, אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁל בֵּית דִּין שׁוֹרָה עָלָיו, מִשׁוּם שֶׁהוּא
מְקוֹם בְּגִלוּי. וְהַכֹּל הוּא בְּסוּד עָלִיוֹן כְּמוֹ שְׁלֵמָעֲלָה.

עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְבוֹ (שיר א), בְּאוֹתָהּ חֲבֵרוֹת וְתַפְנוּק שֶׁל הָעֵדֶן הָעֲלִיּוֹן, (הרי בארנו שזה) בְּאוֹתוֹ שֶׁבִיל נִסְתָּר וְגִנּוּז וְלֹא יְדוּעַ, וּמִתְמַלֵּא מִמְנוֹ, וְיוֹצְאִים בְּנִחְלִים יְדוּעִים. נִרְדֵי נֶתַן רִיחוֹ – זֶה הַיָּם הָאֲחֵרוֹן שֶׁבָּרָא אֶת הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן כְּמוֹ שֶׁלְמַעְלָה, וּמִעֲלֵה רִיחַ טוֹב עֲלִיּוֹן לְשֵׁלֵט וְלַעֲשׂוֹת, וְיִכּוֹל וְשׁוֹלֵט וּמֵאִיר בְּאוֹר עֲלִיּוֹן.

בֵּא וּרְאֵה, בְּשַׁעַה שֶׁהֵנֶרֶד הַזֶּה הָעֲלָה רִיחַ לְמַעְלָה, אִזּוֹ הַחֲכִיבוֹת נִקְשְׂרָה, וְעוֹלָה הֵנֶרֶד הַזֶּה לְהֶאֱחֹז לְמַעְלָה, וְכָל הַמְרַכְבוֹת הַקְדוּשׁוֹת, כְּלֵן מַעְלוֹת רִיחוֹת לְהַתְעַטֵּר לְמַעְלָה. כָּל אוֹתָן מְרַכְבוֹת נִקְרְאוֹת עֲלָמוֹת שִׁיר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים מז) עַל עֲלָמוֹת שִׁיר, וְהָרִי פִּרְשׂוּהָ. מַה זֶה עֲלָמוֹת שִׁיר? אֵלֶּא כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר ו) וְעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר. מַה זֶה וְעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (איוב כה) הֵיִשׁ מִסְפָּר לְגִדּוּדָיו. וּמִשׁוּם שֶׁאֵין לָהֶם חֲשִׁבוֹן, כְּתוּב וְעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר.

וַיּוֹם לְעַמּוּדִים, כָּלֶם זְכָרִים. כָּל אוֹתָם שְׁעוֹלִים בְּשִׁמְן מִשְׁחָה לְמַעְלָה, כָּלֶם עוֹמְדִים בְּסוּד שֶׁל זְכָרִים, וְלֹא נִקְרָא זְכָר אֶלֶּא ו', סוּד שֶׁל הַשָּׁמַיִם, שֶׁהֵם זְכָרִים. וְכָל אוֹתָם שְׁלֵמֻטָּה נִקְרְאִים נִקְבוֹת. וּמִשׁוּם כֶּף, כָּל אוֹתָם שְׁבָאִים מִצֵּד הַשָּׁמַאֵל, מִצֵּד הַנִּקְבָּה, הַתְּמַנּוּ עַל הַשִּׁיר וְאוֹמְרִים שִׁירָה תְּמִיד. וְעַל זֶה כְּתוּב עַל עֲלָמוֹת שִׁיר. וְכָלֶם יוֹצְאִים בְּסוּד שֶׁל ה'. ה' מוֹצִיאָה כְּמָה חֲלִלוֹת לְמִינֵיהֶם בְּסוּד שֶׁל ו'. ו' – זֶה סוּד שֶׁל זְכָר שְׁעוֹמֵד לְתַת מְזוֹן לְנִקְבָּה.

וּמִשׁוּם כֶּף, כָּל אוֹתָם הַנּוֹיִם עֹשֶׂה בְּצִלְאֵל, לְתַת לָהֶם לְשֵׁרוֹת עַל הַנִּקְבוֹת, וְיוֹצְאִים מִסוּד שֶׁל אֶלֶף, שֶׁהוּא חֲשִׁבוֹן שְׁלָם. וְשִׁבַּע מְאוֹת, שֶׁהוּא סוּד שְׁלָם. וְחִמְשָׁה, גַּם כֶּף. וְשִׁבְעִים, הַכֹּל סוּד אֶחָד. וְעַל זֶה מִסוּד שֶׁל כֶּף וְחֲשִׁבוֹן זֶה עֹשֶׂה וַיּוֹם. וְכָלֶם בְּסוּד שֶׁל ו', וּבְדָמוֹת שֶׁל ו' נַעֲשׂוּ, וְהַכֹּל בְּסוּד עֲלִיּוֹן וּבְחֲשִׁבוֹן לִוְקָחִים.

וּנְחֻשֶׁת הַתְּנוּפָה שְׁבָעִים כֶּפֶר. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כָּל זֶה יֵרֵד לְמֻטָּה בְּדִיוֹקָן עֲלִיּוֹן שֶׁל סוּד הָאֱמוּנָה. כְּמוֹ כֵּן עֹשֶׂה נְבוּכַדְנֶצַּר הַרְשָׁע אוֹתוֹ הַצֶּלֶם שֶׁהִתְקִין. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הוּא לֹא עֹשֶׂה כֶּף, אֲבָל בְּחִלּוֹמוֹ רָאָה כֶּף, שֶׁהָרִי בְּחִלּוֹמוֹ רָאָה רֹאשׁ שֶׁל זָהָב, אַחַר כֶּף כֶּסֶף, וְאַחַר כֶּף נְחֻשֶׁת. וְאִם תֹּאמַר, בְּרִזְל וְחִרְס לְמָה לֹא כֶּף? מִשׁוּם שֶׁאֵינָם כְּדָאִים לְהַכְנִס לְקֶדֶשׁ, וְאֵלֶּה שְׁלֵשֶׁת הָאֲחֵרִים נִכְנָסוּ.

וְסוּדוֹ שֶׁל הַמִּשְׁכָּן בְּשֵׁלֶשׁ שְׁלֵשׁ בְּאֵלֶּה הַמִּתְכּוֹת. וּבִשְׂאָר אַרְבָּעָה, כְּמוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ. וְכְמוֹ אַרְבָּעָה טוּרֵי אֶבֶן.

אָמַר רַבֵּי יְהוּדָה, מֵהֶם בְּשִׁלְשָׁה, מֵהֶם בְּאַרְבָּעָה, מֵהֶם בְּשָׁנִים, מֵהֶם בְּאַחַד. אָבֵל כָּל מַעֲרָכָה וּמַעֲרָכָה אֵינָה אֶלָּא בְּשִׁלְשׁ. שְׁלֹשׁ מַעֲרָכוֹת הֵן שְׁנֵיפְרָדוֹת לְכָל צַד, לְאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם, וְכָל מַעֲרָכָה וּמַעֲרָכָה שֶׁהִיא לְכָל צַד, שְׁלֹשׁ מַעֲרָכוֹת הֵן, וּבְאַרְנֵי.

מַעֲרָכָה ראשונה של צד מזרח - שלש מערכות הן, והן תשע מערכות. משום שכל מערכה מאותן שלש יש לה שלש מערכות, ונמצא שהן תשע. וכמה אלף ורובבות תחתיהן. ותשע המערכות הללו, כלן מתנהגות באותיות רשומות. וכל מערכה מסתכלת אל אותן האותיות הרשומות, והרי פרשונה. וכן לכל מערכה ומערכה, וכלן נוסעות באותיות רשומות. ואלו עליונות מאלו, ועומדות אלו על אלו. (ומתחברות כלן ואמרות שירה).

וּבְשִׁפּוּרָחוֹת אותן האותיות לתוך אור הרוח, אותו הממנה על הכל, אז כלן נוסעות, (והשירה מתבסמת) והרי פרשונה. ואות אחת מכה מלמטה, ואותה האות עולה ויורדת, ושתי אותיות פורחות עליהן. והאות הזו מלמטה, עולה מלמטה למעלה ומתחברת בהן, ונעשות שלש אותיות, כלן לפי אותיות יה"ו, שהן שלש תוך אספקלריה המאירה. מאלה נפרדו שלש מערכות. והן שתי אותיות, ואותה האות שעולה מתחברת עמהן, והן שלש.

בֵּא וראה, אותן שתי אותיות עליונות שעולות באור, הן כלולות זו בזו, רחמים ודין, ומשום כך הן שתיים, והן מהעולם שלמעלה בסוד הזכר. וזו שעולה ומתחברת עמהן היא נקבה, ונכללת בשתייהן.

כְּמוֹ שנקבה נכללת בשני צדדים, בימין ושמאל, ומתחברת בהן - כך גם האות הזו נקבה, ומתחברת בשתי אותיות אחרות, והן בשני צדדים. אלו עליונים ואלו תחתונים. והכל הוא אחד, זכר ונקבה.

שֶׁבְּשִׁנְבְּרָא העולם, אותן האותיות הן מהעולם העליון, שהן הולידו כל המעשים שלמטה כמו שהן ממש. משום כך, מי שיודע אותן ונזהר בהן, הוא אהוב למעלה ואהוב למטה. **רַבֵּי** שמעון אמר, האותיות הללו כלן זכר ונקבה, להתכלל כאחד, בסוד מים עליונים ומים תחתונים, והכל אחד, וזהו יחוד שלם. ועל זה, מי שיודע אותן ונזהר בהן, אשריו בעולם הזה ואשריו

בעולם הבא. משום שהוא העקר של היחוד השלם כראוי. שלש שלש מצד זה ומצד זה, ביחוד אחד בשלמות הכל. וכלן סוד המערכה העליונה כראוי כמו של מעלה, שאותה מערכה שלש שלש בסוד אחד.

מערכה שנייה של צד דרום, (שהוא סוד הקסף) שלש מערכות הן לאותו צד, וכל מערכה ומערכה שלש שלש, והן תשע, כמו שנאמר. והאותיות נחלקו כך לכל הצדדים, להתחבר הכל באחד, משום שיש אותיות בסוד הנקבה ואותיות בסוד הזכר, וכלן מתחברות באחד, ונהיים אחד בסוד השם הקדוש השלם, ולהם מערכות ממנות שלש שלש, כמו שנתבאר. והכל יוצא ממערכת האבות שלמעלה כמערכה שהתקנו אותיות השם הקדוש יה"ו, כמו שנתבאר. כל המערכות הללו מתנהגות באותיות הידועות הללו ונוסעים בהם, וכמה חילות וגדולים, כלם למטה, שנוסעים ומתנהגים במערכה הזו.

מערכה שלישית של צד צפון, בשלש מערכות הן לאותו צד, והן תשע. ובשלשה צדדים שלש שלש לכל צד, והן תשע. ואותן מערכות משלשה צדדים, כמו שנתבאר.

שבע ועשרים בסוד האותיות, שהם שבע ועשרים. ואף על גב שהן עשרים ושתיים - שלמות האותיות היא עשרים ושבע. ונמצאים כמו שאותיות עשרים ושבע, כך סדור המערכות הללו עשרים ושבע, לשלש שלש מערכות לכל צד. ונמצאו אלה השלש של הצד הזה שהן תשע, ואלה השלש של הצד הזה שהן תשע, ואלה השלש של הצד הזה שהן תשע. נמצא שכלם לעשרים ושבע. וסוד של העשרים ושבע הללו הן תשע אותיות שהן בסוד הנקבה, להתחבר בהן נקבה עם אותן שמונה עשרה אחרות בסוד שנתבאר, והכל הוא כראוי.

בא וראה, כמו שהאותיות העליונות של העולם העליון, כך גם אותיות אחרות למטה. אותיות עליונות גדולות, ואותיות תחתונות קטנות. והכל זה כמו זה. וכל הסודות הללו בסוד של זכר ונקבה, הכל הוא בשלמות, ולכן הכל הוא בסוד עליון.

בארבעים וחמשה מיני גוני האורות נחלק העולם. שבעה נחלקים לשבעה תהומות. כל אחד מכה בתהום שלו, והאבנים

מתגלגלות בתוך התהום, ונכנס אותו אור באותן אבנים ונוקב אותן, ומים יוצאים בהן, ושוקעות כל אחת ואחת על התהום, ומכסות לשני צדדים.

יוצאים המים באותם נקבים, ונכנס אור ומכה לארבעת צדדי התהום, מתגלגל אור בחברו ונפגשים באחד, ומחלקים את המים.

ואוחזים כל אותם השבעה בשבעה תהומות, וכורים בחשכי התהומות, והחשכים מתערבים בהם. עולים המים ויורדים ומתגלגלים באותם המאורות, ומתערבים כאחד – אורות וחשכים ומים, ונעשים מהם אורות שלא נראים חשוכים. מכה כל אחד בחברו, ונחלקים לשבעים וחמשה צנורות של התהומות, ובהם זורמים מים.

כף צנור וצנור עולה בקולו, והתהומות מזדעזעים. וכשאותו קול נשמע, כל תהום קורא לחברו ואומר: חלק את המים שלך ואכנס בך. זהו שכתוב (תהלים מב) תהום אל תהום קורא לקול צנוריה.

תחת אלה שלש מאות וששים וחמשה גידים, מהם לבנים, מהם שחרים, מהם אדמים, כלולים זה בזה, ונעשו גון אחד. אותם גידים נרקמו בשבע עשרה רשתות, וכל אחת נקראת רשת גידים. נרקמו זה בזה ויורדים לשפולי התהום. תחת אלה שתי רשתות עומדות במראה של ברזל, ושתי רשתות אחרות במראה של נחשת. **שני** כסאות עומדים עליהם, אחד מימין ואחד משמאל. כל אותן רשתות מתחברות כאחת, והמים יורדים מאותם צנורות ונכנסים ברשתות הללו. אותם שני כסאות, אחד כסא הרקיע השחר, ואחד כסא הרקיע הצבעוני.

אלו השני כסאות, כאשר אלו עולים, עולים בכסא ההוא של הרקיע השחר. וכאשר יורדים, יורדים בכסא ההוא של הרקיע הצבעוני. שני הכסאות הללו, אחד מימין ואחד משמאל. אותו כסא של הרקיע השחר מימין, ואותו כסא של הרקיע הצבעוני משמאל. כשעולים בכסא של הרקיע השחר, מנמד הכסא של רקיע שמאל ויורדים בו. מתגלגלים הכסאות אחד עם אחד. (לוקחים) יורדות כל אותן רשתות לתוכם ומכניסים אותן לשפולי התהום התחתון.

עומד כסא אחד, ועולה מעל לכל אותם התהומות, ועומד כסא אחר מתחת לכל התהומות. בין שני הכסאות הללו מתגלגלים כל אותם התהומות וכל אותם הצנורות, וננעצו בין שני הכסאות הללו. **שבועים** וחמשה צנורות הם. שבועה הם עליונים מהכל. וכל אותם אחרים אחרים בהם, וכלם נעוצים בגלגלי הכסא הזה בצד הזה, ונעוצים בגלגלי הכסא בצד הזה.

בהם המים (בתהום) עולים ויורדים. אותם שיוֹרְדִים כורים בתהומות ובוֹקְעִים אותם. אותם שעולים נִכְנְסִים לאותם נְקִבֵי הָאֲבָנִים, ועולים וממלאים את שבועת הימים. עד כאן שבועת גוני האורות בסוד עליון.

בא וראה, נחשת התנופה שאמרנו, אלה הם אותם הרי נחשת, שנקראו הרי נחשת, והם שנקראו אדני נחשת. (ואלה) עומדים שוערים בכל אותם הפתחים, ומקיפים אותם, את כל אותם שעומדים בפנים, משום שאלה הם שוערים שעומדים בפתחים שבחוץ, ואלה נכנסים ויוצאים בבית המלך.

ומהנחשת הזו, כל אותם כלי המזבח לשמש בו. ואלה הם כלים למזבח. שכשנשמות קרבות לעלות על גבי המזבח, אלה הם עובדים אותה עבודת המזבח, וכלם מסייעים לשמש את אותו שמוש, ונקראים כלי המזבח. וכל הכלים הללו וכל אותם יתדות המשכן, כלם נקראו בשמות, כלי שרת לשמש בקדש. ועל זה עומדים כלם מְמַנִּים ידועים ומְרַכְבֹּת ידועות ורוחות ידועות, כל אחד ואחד כראוי לו. ובהיכלות הקדש, שהם היכלות ידועים, כלם בחשבון.

קשר הזהב - בזהב. כסף - בכסף. נחשת - בנחשת. אלה של הנחשת שלמטה נוטלים כח מנחשת של מעלה, וכך הכל. כל אותם גונים מתערבים אלה באלה, לאחז ולהתקשר אלה באלה.

קרסי הזהב עומדים לקשר אותן יריעות אחת עם אחת. קרסי הנחשת עומדים לקשר את המשכן. ואלה כנגד אלה. וכלם עומדים כפוכבים הללו שברקיע. כמו שמאירים הכוכבים ברקיע ונראים, כך גם מאירים אותם קרסים במשכן, והרי בארנו. ומאירים אותם קרסים ונראים כפוכבים שעומדים ובולטים (ולוהטים)

ונוצצים, ואותם חמשים של זהב וחמשים של נחשת, ומאירים
אלה כנגד אלה.

מתוך האור שלמעלה יוצאת התנוצצות אחת שנוצצת ומאירה
לתוך האספקלריה שלא מאירה, ואותה התנוצצות כלולה
מכל הגונים שמאירים, ונקראת ארגמן. וכשמכה הארגמן הזה באותו
אור חשוף (תכלת), אז יוצאת התנוצצות אחת אחרת שלא לזהטת,
ומתערבים זה בזה. והם היו לבושי הקדש שהתלבש בהם מיכאל
הכהן הגדול.

וכשמתלבש בהם באותם לבושי כבוד, אז נכנס לשמש בקדש,
וטרם ילבש המלבושים הללו לא יכנס לקדש. כמו
כן – (שמות כד) ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר, ולמדנו שהיה
מתלבש בענן. וכשהיה מתלבש בענן, אז ויעל אל ההר. וטרם
שהתלבש בו, לא יכל להכנס פנימה. כמו כן הכהן הגדול לא נכנס
לקדש עד שמתלבש בלבושים הללו כדי להכנס לקדש.

ומשום שיצאו מסודות עליונים והם כמו שלמעלה, נקראים בגדי
שרד, משום שנשארו מאותם לבושים עליונים, משום שהיו
ממה שנשאר מאורות הזיונים העליונים. תכלת וארגמן – הגונים של
סוד השם הקדוש שנקרא שם שלם, ידו"ד אלהים. וזהו סוד
שיתלבש בו הכהן הגדול להכנס לקדש. תולעת שני – הם גונים
אדמים. ותכלת וארגמן, שהוא כלול בתוך אותם גונים. ומתוך שהוא
מתלבש בהם בלבושים של הגונים הללו, היה נכנס לפנים ולא
דוחים אותו החוצה.

בא וראה, הכל נעשה בסוד האמונה להיות הכל כמו שלמעלה, ועל
זה כתוב, בגדי השרד לשרת בקדש. ונקראו בגדי (קדש) שרד,
משום שלא נקראים קדש אלא כששורים בו אותם הגונים, שכתוב
(ויקרא טז) בגדי קדש הם. וכתוב (ירמיה ב) קדש ישראל לה' ראשית
תבואתה. קדש ישראל, משום שבישראל נראים כל הגונים, כהנים
לויים וישראל, ואלה הם הגונים להראות בפנים.

בא וראה, אין נשמה עולה להראות לפני המלך הקדוש עד שזוכה
להתלבש בלבוש של מעלה להראות שם. וכן כמו זה לא יורדת
למטה עד שמתלבשת בלבוש של העולם הזה.

כמו כן המלאכים הקדושים שלמעלה, שכתוב בהם (תהלים קב) עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט, כשעושים שליחות בעולם הזה, אין יורדים למטה עד שמתלבשים בלבוש של העולם הזה, והכל הוא כמו שאותו מקום שהולך לשם. והרי בארנו שנשמה לא עולה אלא בלבוש שמאיר.

ובא ראה, אדם הראשון, כשהיה בגן עדן, היה מתלבש בלבוש כמו שלמעלה, והוא לבוש של אור עליון. כיון שגרש מגן עדן והצטרף לגוני העולם הזה, מה כתוב? (בראשית ג) ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם. בראשונה היו כתנות אור, אור של אותו אור עליון ששמש בו בגן עדן.

משום שהרי גן עדן, אור העליון שמאיר משמש בו. ועל כן, אדם הראשון, כשנכנס לתוך הגן, הלביש אותו הקדוש ברוך הוא בלבוש של אותו אור והכניסו לשם. ואם לא הלבש בראשונה באותו אור, לא יכנס לשם. כיון שגרש משם, הצטרף ללבוש אחר, אז – ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור. והכל כמו שצריך. וכאן כמו כן עשו בגדי שרד לשרת בקדש, להכניס בקדש.

והרי פרשוה, שמעשים טובים שאדם עושה בעולם הזה, אותם מעשים מושכים אור של הזיו העליון לבוש להתתקן בו לאותו העולם להראות לפני הקדוש ברוך הוא. ובאותו לבוש שלובש, נהנה ורואה לתוך האספקלריה המאירה, כמו שנאמר (תהלים כז) לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו.

ועל כן הנשמה מתלבשת בשני עולמות, להיות לה שלמות בכל – בעולם הזה שלמטה ובעולם שלמעלה. ועל זה כתוב, (שם קמ) אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך. אך צדיקים יודו לשמך – בעולם הזה. ישבו ישרים את פניך – באותו עולם.

ויעש את האפוד זהב, הרי פרשוה. אמר רבי יוסי, אפוד וחשן היו כאחד, ופרשוה שהרי במקום אותו הקיום עומדים כל אותן שתיים עשרה אבנים, כלם נוטלים שמות בני ישראל, וכלם שנים עשר תחומים עליונים, כלם הם בסוד של שבטי ישראל.

וסוד זה כתוב, (שם קכב) ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להדות לשם ה'. ששם עלו שבטים – אלו שנים עשר שבטים עליונים למעלה, שהם שבטי יה, שהרי שם זה עדות לישראל.

אָמַר רבי חייא, פְּעַמִּים כָּתוּב שְׁבָטִים. אֲלֵא, שְׁשֵׁם עָלוּ שְׁבָטִים – אֵלֹהֵי הַשְּׁבָטִים שְׁלַמְעֵלָה. עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל – זֶה הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ הָעֲלִיּוֹן הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא עֲדוּת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם קלב) וְעֲדַתִּי זֹו אֶלְמָדָם. וְאוֹתָם שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבָטִים קְדוּשִׁים עֲלִיּוֹנִים הֵם שְׁתֵּים עָשָׂר אֲבָנִים קְדוּשׁוֹת, וְלָכֵן הֵם עוֹמְדִים לְמַטָּה כְּמוֹ שְׁלַמְעֵלָה, וְכָל אוֹתָם שְׁמוֹת שֶׁל שְׁנַיִם עָשָׂר הַשְּׁבָטִים, כָּלֵם חֲקוּקִים בְּאוֹתָן אֲבָנִים, וְהִכְהֵן הַגְּדוֹל נוֹטֵל אוֹתָם.

בֵּא וּרְאֵה, כְּשִׁיעֶקֶב הָיָה הוֹלֵךְ לְחָרֵן, מַה כָּתוּב? (בראשית כח) וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׂם מְרֹאשְׁתָּיו. אֵלֹהֵי שְׁתֵּים עָשָׂר אֲבָנִים קְדוּשׁוֹת, וְכֵלֵן נַעֲשׂוּ אֶבֶן אַחַת, שְׁכָתוּב וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שִׁמְתִי מִצְבָּה. וְקוּרָא לְהֵן אֶבֶן, מַה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁכָּל שְׁתֵּים עָשָׂר הָאֲבָנִים נִכְלְלוּ בְּאֶבֶן קְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה אַחַת, שֶׁהִיא מַעֲלִיָּהֵן, שְׁכָתוּב וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שִׁמְתִי מִצְבָּה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים.

וְלָכֵן כָּאֵן הִכְהֵן הַגְּדוֹל הָיָה שֵׁם אוֹתָן עַל לְבוֹ לְזַכָּרֵם תָּמִיד, שְׁכָתוּב (שמות כח) וַיִּנְשֵׂא אֶהָרֵן אֶת שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל לְבוֹ לְפָנָי ה' תָּמִיד. וּמִשּׁוֹם כֵּן הַכֹּל הוּא בְּסוּד שֶׁל שְׁנַיִם עָשָׂר, שְׁנַיִם עָשָׂר עֲלִיּוֹנִים טְמִירִים לְמַעַלָּה שֶׁנִּגְנְזוּ בְּסוּד עֲלִיּוֹן קְדוֹשׁ, וְהֵם הַסּוּד שֶׁל הַתּוֹרָה, וַיּוֹצֵאִים מִקּוֹל דִּק אֶחָד, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ. שְׁנַיִם עָשָׂר אַחֲרִים טְמִירִים לְמַטָּה כְּמוֹ שֶׁהֵם, וַיּוֹצֵאִים תוֹךְ קוֹל אַחַר שֶׁהִיא אֶבֶן, שְׁכָתוּב (בראשית מט) מִשֵּׁם רַעְיָה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל.

וְלָכֵן פִּרְשׁוּהָ בְּסוּד הַכָּתוּב, (שם כט) וּנְאֻסְפוּ שָׁמָּה כָּל הָעֲדָרִים וּגְלָלוּ אֶת הָאֶבֶן. זֹו הַשְּׁכִינָה שֶׁנִּקְרָאת אֶבֶן בַּחֵן, אֶבֶן יִשְׂרָאֵל. שְׁגוּלָלִים אוֹתָהּ וּמְכַנְיָסִים אוֹתָהּ לְגָלוּת, וְכָתוּב וְהַשִּׁיבֹו אֶת הָאֶבֶן עַל פִּי הַבָּאָר לְמִקּוּמָהּ, וְעַל שָׁמָּה נִקְרָאִים כָּל הָאֲבָנִים.

וְכִמָּה אֲבָנִים לְאֲבָנִים. יֵשׁ אֲבָנִים וַיֵּשׁ אֲבָנִים. יֵשׁ אֲבָנִים יְסוּדֵי הַבַּיִת, שְׁכָתוּב (מלכים א-ה) וַיִּצְוּ הַמֶּלֶךְ וַיִּסְעוּ אֲבָנִים גְּדוּלוֹת אֲבָנִים יְקֻרוֹת לְיִסוּד הַבַּיִת אֲבָנֵי גְזִית. וַיֵּשׁ אֲבָנִים עֲלִיוֹנוֹת נִכְבְּדוֹת, וְהֵן (אלוף) שְׁתֵּים עָשָׂר, וְהֵן אַרְבַּע מַעֲרָכוֹת, שֶׁלֵּשׁ שֶׁלֵּשׁ לְכָל מַעֲרָכָה לְאַרְבַּעַה רוּחוֹת הָעוֹלָם. כְּמוֹ כֵּן אוֹתָם אַרְבַּעַה דְּגָלִים שֶׁהִיוּ הוֹלְכִים בְּמִדְבָּר, וְהֵם שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבָטִים, שֶׁלֵּשָׁה שֶׁלֵּשָׁה לְכָל צֵד לְאַרְבַּעַה רוּחוֹת הָעוֹלָם. וְהַכֹּל סוּד אֶחָד, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ.